

Motpart: ÖBB-Infrastruktur AG

Tolkningsfrågor

1. Ska punkt 2 a i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde ⁽¹⁾ tolkas så, att det där angivna rekvisitet "[s]tationer för passagerare, inklusive byggnader och övriga faciliteter" omfattar "plattformar för passagerare" enligt bilaga I andra strecksatsen till detta direktiv?
2. Om fråga 1 besvaras nekande:

Ska punkt 1 c i bilaga II till Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/34/EU av den 21 november 2012 om inrättande av ett gemensamt europeiskt järnvägsområde (EUT L 343, 2012, s. 32) tolkas så, att det där angivna rekvisitet "[a]nvändning av järnvägsinfrastrukturen" omfattar användningen av plattformar för passagerare enligt andra strecksatsen i bilaga I till detta direktiv?

⁽¹⁾ EUT L 343, 2012, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Högsta förvaltningsdomstolen, Polen) den 28 mars 2018 – Budimex S.A.

(Mål C-224/18)

(2018/C 231/13)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny (Högsta förvaltningsdomstolen, Polen)

Parter i det nationella målet

Klagande: Budimex S.A.

Motpart: Minister Finansów

Tolkningsfrågor

Ska, i ett fall då parterna i en transaktion har avtalat ett en förutsättning för betalning av ersättning för byggnadsarbeten eller byggnads- och monterings tjänster är att beställaren avger en förklaring om godkännande av deras utförande i ett mottagningsprotokoll som avser de aktuella tjänsterna, tillhandahållandet av tjänsten i den mening som avses i artikel 63 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ på grundval av en sådan transaktion, anses ske vid tidpunkten för det faktiska tillhandahållandet av byggnadsarbeten eller byggnads- och monterings tjänster, eller vid tidpunkten för beställarens godkännande av utförandet av dessa prestationer vilken noteras i mottagningsprotokollet?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 28 mars 2018 – Grupa Lotos S.A.

(Mål C-225/18)

(2018/C 231/14)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny (Högsta förvaltningsdomstolen (Polen))

Parter i det nationella målet

Klagande: Grupa Lotos S.A.

Motpart: Minister Finansów

Tolkningsfrågor

Ska artikel 168 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾, jämte neutralitetsprincipen och proportionalitetsprincipen, tolkas så, att de utgör hinder mot sådana bestämmelser som de som finns i artikel 88.1 moment 4 i ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (lagen av den 11 mars 2004 om skatt på varor och tjänster), enligt vilka minskning av beloppet eller återbetalning av skatt som ska erläggas inte gäller då den beskattningsbara personen förvärvat tjänster avseende kost och logi, med undantag för förvärv av maträtter som i förväg tillretts för passagerare, då dessa maträtter förvärvats av beskattningsbara personer som utför persontransporter, likaså i situationer då dessa bestämmelser införts i lag med stöd av artikel 17.6 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter – Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund⁽²⁾?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 145, 1977, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Budai Központi Kerületi Bíróság (Ungern) den 3 april 2018 – VE mot WD

(Mål C-227/18)

(2018/C 231/15)

Rättegångsspråk: ungerska

Hänskjutande domstol

Budai Központi Kerületi Bíróság

Parter i det nationella målet

Kärande: VE

Svarande: WD

Tolkningsfrågor

- 1) Kan en klausul anses icke oskälig, det vill säga klar och begriplig, med hänsyn till de ekonomiska följderna, om den formulerats (som ett allmänt avtalsvillkor som används av näringsidkaren och som inte har varit föremål för individuell förhandling) på grundval av den lagstadgade upplysningsplikten – som med nödvändighet är av generell natur – och som lägger valutarisken på konsumenten utan att uttryckligen ange att de amorteringar som ska göras enligt låneavtalet kan komma att överstiga konsumentens inkomster enligt näringsidkarens solvensbedömning eller kan komma att uppgå till en mycket större del [än den angivna] av dessa inkomster, även med hänsyn till att de relevanta nationella bestämmelserna föreskriver att risken ska preciseras skriftligen och att det inte räcker att endast uppge att det föreligger en risk och hur den ska fördelas och till att EU-domstolen i punkt 74 i sin dom i målet C-26/13 konstaterade att näringsidkaren inte bara måste upplysa konsumenten om risken utan även att konsumenten med hjälp av dessa upplysningar ska kunna bedöma de potentiellt betydande ekonomiska följderna för honom eller henne av den avtalade valutarisken och därmed den totala lånekostnaden?